

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.085
2 juny 2017

1'70 euros

la veu

de Benicarló

BAIXA L'ATUR A BENICARLÓ **(AMB UNA OCUPACIÓ DE Poca QUALITAT)**

**Estem arribant
al final de la crisi...
o és el començament
d'una altra de diferent?**

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

FRONTERES: "RAIMON, UN COMIAT PLE DE FORÇA"

EDITORIAL

1085

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Treball o treball de qualitat

Les dades són les dades, i en eixe aspecte són ben clares. Diuen que l'índex d'atur a la nostra població ha baixat. La taxa de desocupats està al voltant de l'11 % i això, sens dubte és una bona dada... tot i que amb matisos. Òbviament baixar la taxa d'atur a la nostra població, i a qualsevol, ha de ser una prioritat pels nostres governants, ara bé, aconseguida aquesta "rebaixa", ja seria hora que el llocs de treball començaren a tenir os i ànima atés que la majoria són precaris i de molt baixa qualitat. I això no ho diem nosaltres, també ho fiquen damunt la taula les dades existents.

A més, hi ha un col·lectiu de desocupats amb els quals la crisi s'està acarnissant sense aturador, deixant-los de banda en el mercat de treball. Estem parlant de les persones de més de 45 anys. Sí, eixos que acumulen experiència, que

no són tan fàcilment mal·leables i que, damunt, en la majoria de casos, tenen família sota la seua tutela. La da ens sembla esgarrifosa, vora el 50% dels aturats ho són de més dels 45 anys que hem comentat i les polítiques per a pal·liar la desocupació, des de fa molt de temps, els han deixat de banda.

Està clar que alguna cosa s'ha fet, ocupació amb sous baixos i de baixa qualitat, i molts autònoms, però ara ja tocaria canviar el xip i que les polítiques d'ocupació començaren a anar pel treball de qualitat, millor remunerat, i fent-se ressò d'aquest col·lectiu que està patint encara més la crisi. I no diguem si, a més, eres dóna.

El treball no ha de considerar-se com una mercaderia i quan més aviat ens adonem que al d'ara li falta el valor afegit de la qualitat, més competitius serem. Esperem que els polítics comencen a raonar... tot i que ens sembla difícil. De tota, per algun lloc s'ha de començar.

CARXOFA i PANISSOLA

Carxofa: per el Club Bàsquet Benicarló, sens dubte, el seu ascens a la primera divisió es mereix el nostre màxim reconeixement. I no sols l'equip gran, també els menuts han fet una temporada excel·lent. Des de La Veu enhorabona per la feina ben feta a tots els que formen aquest gran Club.

Panissola: per al corrector de La Veu, i de retruc al que envia les coses i no se les llig, perquè després passa el que passa, sense "Encert" tot són "Cues". Per ficar els dos exemples que hem detectar amb el nou "Rècord" de píffies. A vore si es fiquen les ulleres!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Gran veu petita”

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

BAIXA L'ATUR A BENICARLÓ... AMB UNA OCUPACIÓ DE POCA QUALITAT

textREDACCIÓ

Estem arribant al final de la crisi... o és el començament d'una altra de diferent?

Dona, de menys de 25 anys, i del sector serveis. És qui pitjor ho té per a trobar treball a Benicarló on a data d'abril hi havia 1858 persones aturades. Són quasi mil persones menys que en 2013, quan la crisi econòmica es va encebar en el municipi. El 7,37% dels aturats són joves menors de 25 anys i el 56,03%, dones. Són dades que situen la taxa de desocupació en la nostra població en un 10,69%, dos punts per sota del registrat en el tot el País Valencià. De l'anàlisi per sectors, cal destacar la tendència a la pujada de la taxa en Agricultura, que registra un 9,96% d'aturats en l'actualitat. La indústria, no obstant açò, ha aconseguit canviar la balança i és un sector a l'alça de contractes, cosa que succeeix també amb la construcció després d'uns anys de caiguda lliure. El sector serveis, malgrat ser dels més estables, també té un repunt a l'alça.

Per sectors, la major taxa d'aturats se situa en el sector serveis, amb un 67,12%. El segueix l'agricultura, amb un 9,96%, la indústria amb un 9,53% i la construcció, amb un 7,27%. cal recordar que aquest últim sector, en els anys més durs de la crisi (al voltant del 2009), va arribar a índexs del 23,49%.

En qualsevol cas, pel que fa a l'afiliació a la seguretat social, el nombre més alt segueix registrant-se en el règim general, amb un 62,30%. Segueixen els autònoms, que en la nostra població sumen un 25,50%, el sistema especial agrari amb un 8,62% i el règim del sistema especial de la Llar, que reuneix l'1,92% de la població. El règim de la mar, per la seua banda, agrupa a l'1,63% de la població. Com a curiositat, assenyalar que el 45,10% dels afiliats són dones. La nostra, és la quarta localitat amb menys atur de la província de Castelló.

DADES SIMILARS A LA PROVÍNCIA

En el total de la província de Castelló, són més de 51.000 persones les que volen treballar i encara no poden. Per a tots ells, el problema és molt greu i, encara que la recuperació del mercat laboral és una evidència, la millorança s'ha oblidat dels qui tenen més edat i porten més temps sense treball. Per als que van nàixer en la dècada dels seixanta o a principis del setanta, la desocupació segueix sent un drama. La seua contractació no és fàcil i, encara que atresoren una gran saviesa, els empresaris temen la seua edat. Són els grans oblidats de la recuperació. I és que quasi la meitat d'aturats de Castelló tenen més de 45 anys. Una dada per a entendre-ho: dels 45.719 demandants d'ocupació a la província, 22.218 té més de 45 anys o, la que és el mateix, el 48,5%, segons dades del

ve de la p gina anterior

Ministeri d'Ocupació al tancament del primer trimestre de l'any.

I una altra anotació més. Mentre que en els últims dos anys la taxa d'atur entre els menors de 25 anys ha descendit un 18,6% a Castelló, la dels que tenen més de 45 anys amb prou feines ho ha fet un 1,3%.

L'estadística del Ministeri revela també que una mica més de la meitat (el 54%) són dones, un percentatge que ha augmentat lleugerament l'últim any. A més, quasi 12.000 d'aqueixos 22.219 aturats tenen entre 50 i 59 anys. «Una persona major de 45 anys que es queda sense treball té una probabilitat de quasi el 40% d'entrar en atur de llarga durada, cosa que s'agreuja, pujant al 67%, si porta més d'un any sense treball. És a dir, dos de cada tres no aconsegueix eixir d'aquesta situació abans del segon any de desocupació», expliquen des de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada (Fedea), que en el seu últim informe posa l'accent en l'augment l'edat mitjana dels aturats espanyols.

TREBALL PER SECTORS

Segons l'estudi El mercat de treball en el primer trimestre del 2017, publicat pel Ministeri d'Ocupació, dels 11.922 contractes que els majors de 45 van signar en la província de gener a març, 2.772 van ser de peons agrícoles i personal de neteja d'oficines o hotels. D'entre les dues ocupacions, la de peó agrícola és la majoritària en la província. Menys que en el primer trimestre, una mica més de 2.000 aturats que superaven els 45 anys van subscriure un contracte per a treballar en l'agricultura. Altres 760, en la seua majoria dones, van trobar una ocupació com a netejadores. A aquestes dues ocupacions li segueixen en importància els treballs com a obrer, els conductors de camió i els cuiners.

Per a tots aquells que encara no tenen treball, juny pot ser un bon mes. La Fundació Adecco ha realitzat una anàlisi de les ofertes dels últims anys i ha identificat juny com el mes de l'any que registra un major volum. Concretament, en 2016 es va registrar a la Comunitat Valenciana un creixement del 20% sobre la mitjana anual en les seues ofertes, que van dirigides a aturats de llarga durada, sense experiència prèvia o majors de 50 anys. I per a enguany es preveu un creixement similar.

Evolució de l'atur Benicarló (Castelló)			
data	Data d'atur	Nº d'aturats	Població
Abril 2017	15,04%	1.858	26.486
2016	16,74%	2.077	26.486
2015	18,38%	2.256	26.403
2014	20,63%	2.550	26.521
2013	22,36%	2.703	26.491
2012	22,31%	2.710	26.677
2011	19,07%	2.308	26.553
2010	19,16%	2.357	26.616
2009	17,94%	2.221	26.655
2008	12,56%	1.550	26.381
2007	6,72%	825	25.248
2006	5,47%	661	24.427

ve de la p gina anterior

«Juny es preveu com el millor mes perquè els aturats amb més dificultats troben una ocupació. D'una banda, el repunt de les ofertes fa que, estadísticament, tinguen més opcions i, per un altre, els perfils que es demanden requereixen unes exigències formatives i d'experiència que són, sovint, inferiors a les d'altres mesos de l'any, en necessitar les empreses cobrir un nombre alt de vacants en temps rècord», descriu Francisco Mesonero, director general de la Fundació Adecco. Quant als sectors, destaquen l'hostaleria i el turisme, seguit de la logística i l'àrea comercial.

La mirada de l'Administració s'ha centrat, fins ara, a millorar la taxa d'atur juvenil. Als menors de 30 han anat dirigides la major part de les polítiques d'ocupació (tant les del Govern central com les del Consell) i s'ha exclòs a un col·lectiu, el dels majors de 45 anys, que fa menys soroll i del que gens es parla. Per a millorar la ocupació dels qui ja tenen experiència

en el mercat laboral, la Generalitat Valenciana ha llançat el programa Avalem Experiència. Es tracta d'un pla dotat amb un pressupost de 229 milions d'euros i que permetrà millorar les perspectives d'ocupació i la inserció laboral de les persones majors de 30 anys durant un període intensiu de tres anys, des de 2017 fins a 2019.

L'objectiu d'aquest pla és donar resposta a la situació d'emergència social que suposa l'elevada taxa de desocupació especialment en els grups de majors de 45 anys i en les persones que porten més de 12 mesos aturades. En concret, la Conselleria d'Economia estima que el públic objectiu d'aquest programa d'incentiu a l'ocupació és de 190.600 persones en tota la Comunitat valenciana. Avalem Experiència implica a persones d'entre 30 i 64 anys, a empreses, a persones treballadores autònomes, als sectors socials i a altres agents de l'àmbit educatiu i del mercat de treball. Per la seua banda, des del consistori benicarlondo, també es realitzen accions dirigides a millorar l'ocupació dels aturats.

Ranking municipis amb menys aturats Castelló (10.000< hab. <40.000)				
Nº	Municipio	Tasa de Paro	Nº parados	Población
1	Benicasim/Benicàssim - Castellón - Comunidad Valenciana	10,58%	924	17.957
2	Nules - Castellón - Comunidad Valenciana	12,12%	741	13.305
3	Akora, l - Castellón - Comunidad Valenciana	14,37%	712	10.535
4	Benicarló - Castellón - Comunidad Valenciana	15,04%	1.858	26.486
5	Vinaròs - Castellón - Comunidad Valenciana	17,62%	2.320	28.290

EXPROPIEN UN BAR AL PASSEIG SUD

text NAT LIA SANZ

Benicarló continua amb el procés d'expropiació forçosa d'un local per a culminar la primera fase del Passeig Sud.

La instal·lació està situada al costat de la platja del Morrongo i el consistori ja va oferir als propietaris la quantitat de 22.263 euros, segons l'informe realitzat per l'arquitecte municipal. No obstant açò, la propietat reclamava dos-cents noranta-vuit mil euros per l'expropiació forçosa del local, segons el full d'estimació que va presentar davant el consistori. Durant el passat ple municipal, el consistori va aprovar rebutjar el full d'estimació de les interessades, notificant l'acord. En cas de retorn es remetrà al jurat provincial d'expropiacions perquè dictamine qui té la raó en aquest cas. Com va avançar l'alcaldeessa, Xaro Miralles "hi ha una discrepància entre el que consideren les propietàries i l'ajuntament i segurament, anirem al tribunal de preu just" perquè resolga el conflicte. La parcel·la té una superfície de 119,00 m² . va ser rehabilitada de forma provisional per a acollir una activitat d'hostaleria. D'acord amb la llicència provisional atorgada pel consistori el 14 de maig de 2012, la instal·lació haurà de ser desmuntada ja que va ser atorgada "subjecta al compromís d'eradicar o cessar l'activitat quan així ho requerisca aquest Ajuntament, per considerar-ho

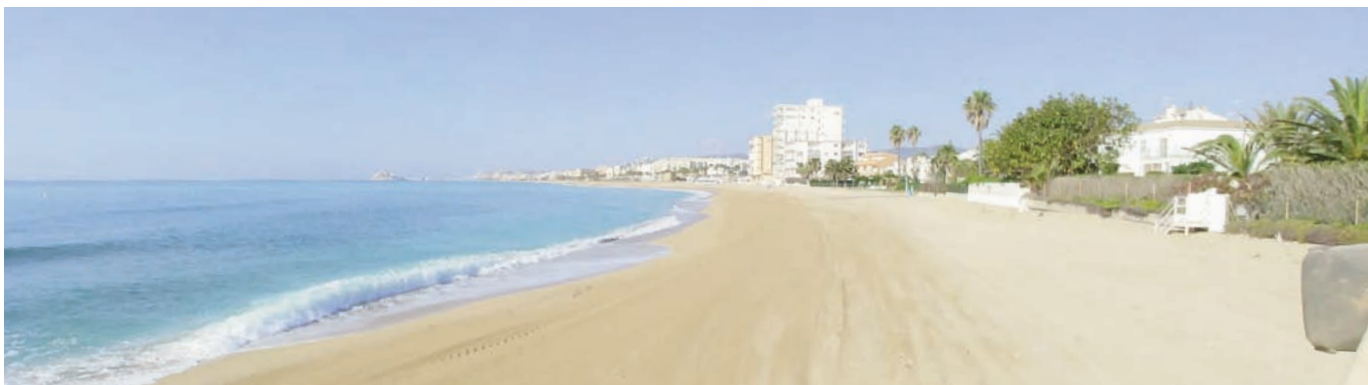
De moment, el bar segueix obert a l'espera que finalitze el tràmit d'expropiació forçosa.

així convenient per a l'interès general municipal, amb renúncia a tota indemnització". I és que segons arplega el PGOU, l'espai està qualificat com a zona verda pública. El consistori, fent ús d'aquest apartat, ha sol·licitat ara que es desallotge l'espai posat que és necessari per a finalitzar les obres de la zona del Morrongo, dins del Passeig Sud, que van ser finalitzades l'any passat. De moment, el bar segueix obert a l'espera que finalitze el tràmit d'expropiació forçosa, ja que els adjudicataris reclamen una indemnització.

TREBALLS DE NETEJA DE LES PLATGES

text AB

Els operaris de la Brigada d'Obres i Serveis estan enllestint els últims treballs de condicionament i neteja a les platges de Benicarló. Els treballs han consistit a anivellar la sorra i retirar les pedres que encara restaven degut als efectes del temporal del passat gener. Amb aquestes actuacions, les platges de Benicarló estan al 100% per a estrenar la temporada estiuenca.

BENIHORT PARTICIPA EN L'ASSEMBLEA GENERAL D'INTERCOOP

text BENIHORT

Com a soci de la cooperativa de segon grau Intercoop, un any més, Benihort, ha participat en l'Assemblea General d'aquesta entitat, que va tenir lloc en les seues instal·lacions d'Almassora dimecres passat 24 de maig. Els socis van aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió de Intercoop Consultoria i Intercoop Comercial Agropecuària.

Com a representants de la cooperativa benicarlanda van assistir: el president de, Vicent París, el director, Guillermo Edo, el Cap de Subministraments, Agustín Senar i el Cap de Tenda, Odilo González.

En finalitzar ambdues reunions, va tenir lloc un esmorzar en el qual els socis van poder compartir experiències i inquietuds sobre el sector.

CICLE DE CONFERÈNCIES: "EINES PER A UN PLANETA QUE RESPIRA"

"Estat de l'atmosfera: Contaminants i canvi climàtic"

A càrrec de Toni Albert

Representant de la plataforma "No a la contaminació de Castelló"

Benicarló, 03 de juny de 2017
19:30 h. Sala d'actes de Caixa Benicarló (CS)
Avda Joan Carles I, 18

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Al·leluia, una entrevista. I, ni més ni menys que a la senyora alcaldessa. No, si, veu, quan s'hi posen en saben. Les declaracions de la senyora Miralles són tot un exemple de ponderació i seny, però també d'ambició i de tindre les idees clares. Efectivament, un dels grans problemes de Benicarló és la vora mar. No sé com s'ho farà per trobar un projecte viable que faça que l'avinguda del Marqués adquirisca un mínim atractiu; amb aquelles casotes al bell mig del port que tapen (amb mal gust a més) una gran part de la façana marítima. També la veig molt capficada en el tema de l'urbanisme. No n'entenc jo de coses d'eixes, però no vull que Benicarló cresca més, vull que els que hi vivim tinguem millor qualitat de vida. Moltes coses també s'han quedat al tinter, tindrem o no Escola Oficial d'Idiomes, s'arreglaran o no els dos instituts públics, tancarem o farem tancar el centre comercial... En fi. Suposo que l'espai no donava per a més, però ja em va bé, ja. Tenim una política d'aquelles que saben nedar i guardar la roba, que vota a Susana i guanya Pedro i segueix sent la lideressa local (no només del PSOE). Per l'edat que té, sóc conscient que a la senyora Miralles ja no li deu quedar cap àvia, però ja se n'encarrega ella de fer-nos saber que l'alcaldia li ocupa moltes hores i que és molt treballadora. Ja ho veiem tots, dona, no cal que s'ho diga vosté! Per cert, qui no surt massa ben parat de l'interviu és el senyor marit de l'entrevistada, que no és tan gran com per no ajudar la dona en les tasques domèstiques. Queda dit.

També m'he llegit l'editorial. M'ho dir un amigatxo: «mira-t'ho, diràs que siguen d'aquells que diuen que el Madrid

guanya la lliga no per mèrits propis sinó pels demèrits del Barcelona». És del Madrid ell, no cal dir-ho. Però és cert que diràs que deixen caure que Xaro Miralles se'n surt bé perquè no té oposició i perquè a més ha sigut prou hàbil com per desviar l'atenció de les garrotades als dels partits de la coalició amb qui governa. Una mica sí que deu ser veritat, sí. Hi ha tarugos que es van quedar amb «el tros de fusta» de Barberà i com no han trobat cap altre argument (vaja argument de més collons!) segueixen dient el mateix.

A partir de la pàgina dotze, hi abunden les fotografies. Com els he de dir que amb el papers que gasten vostés no són per guanyar-se la vida posant fotos. Que no ho veuen que no es veuen bé o què?

M'han agradat els deslligos dels tafaners. Canya al mono, al mono orangutanat de Felipe González. Si se'n xalen. Per cert, com que són de mena pudents es queixen que el terra de la capella del convent de sant Francesc ha quedat massa lluent; els encanta parlar per no callar.

No puc acomiadar-me sense una efusiva felicitació a l'equip local de bàsquet que ha assolit d'ascens a primera divisió. Li han donat al fet la importància que es mereixia encara que no siga més que per la cara del seu amic Àlex Gozalbo que segur que deu estar ben content. He llegit la crònica al respecte de Vicent Ferrer i, oh Dios mío!, resulte que li han passat el traductor però no ho han revisat. Aquests són vostés, sí senyora, els que li diuen Jaume Món al més excels polític local que mai hem tingut i ara rebategen a Pau Colàs com a Pau Cúes (sic) i, molta atenció, a Tino Salvador com a, molta atenció insisteixo, Encert Salvador. Bravo!

Al·leluia, una entrevista. I, ni més ni menys que a la senyora alcaldessa. No, si, veu, quan s'hi posen en saben.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Comencem pel cap

Comencem per allò que ens caracteritza el nostre mitjà i que, al mateix temps, ens diferencia de la resta de mitjans de comunicació del poble, també de la comarca i de la majoria del país: la llengua. Doncs sí, la nostra llengua. Està clar que som una rara avis en els mitjans escrits atés que ho fem tot en valencià i, això, sobretot a nivell local, com hem dit, és una raresa, en els temps que corren. I per què tota aquest introducció per a parlar de la llengua? Doncs per la mateixa raó que nosaltres som una *rara avis*, també resulta curiós com igualment ho són els nostres tribunals valencians, en aquest cas el TSJCV, que admet a tràmit un recurs del PP contra el nom de València. Sí, no poseu eixa cara, perquè el nostre Cap i casal es diu València, amb accent greu. Doncs no, per a ells resulta que el topònim ha de ser "València", sense accent, o siga en castellà. És tal la dèria i l'esquizofrènia que porten, que són capaços d'enviar aquesta parida als tribunals... i que els nostres tribunals ho accepten. Definitivament no som un país normal. Bé, per no ser, no som ni un país... que això és l'altra!

Las cosas, por su nombre

Les xarxes ja han començat a bullir davant de tanta roïnesa política. La primera és si dictaran

una cautelar dient que ja, directament, que el nostre nom és, per exemple, Valladolid del Carmen o de Levante. De tota manera, el que més s'apropa és Palència. Encara així, ja hi ha qui diu si directament serem al "Grao de Madrid" perquè, així, ja diran que tenen platja (i no el succedani eixe de terra del Manzanares), i mai més és podrà dir que no han invertit en el corredor Mediterrani. Res de festes de Sant Josep, ara per decret, "San José", i qui vullga valencianitzar-se el nom, que se'n vaja al Principat que allí en dos dies es faran independents. Ha arribat la dèria a tals extrems que qualsevol cosa que faça grinyolar les seus frontisses mentals, o siga susceptible d'una interpretació alternativa, com per exemple el nom del poble del costat de Madrid, "Parla", ha de ser canviada, i aviat quedarà com "Habla". Per si de cas, la colonització valenciana va entrar massa endins en l'altiplà. Tindrem de nou, Onteniente, Vinaroz, Cuchara... I que quede clar *que el español nunca fue lengua de*

imposición!

Canals preferits

Per cert, encara a estes alçades, els continua la mania persecutòria als blavencians contra la TV3. Doncs, no han muntat ara, per enèsima vegada, una enquesta al web valenciaoberta per mirar si ací estem d'acord o no a vore TV3? Xeic, que no tenen altra cosa que fer? Apa, torna-li la trompa al xic! Un altre camí la ultradreta cavernícola amb la mateixa cançoneta de sempre, la que sempre ompli de vots les xarxes de la mateixa barca quan corre bou davall d'un estol de gavines. Quina colla! Quin problema hi ha? Si veiem Aljazeera, tv5 France, BBC, i no sabem quantes més d'autonòmiques com Aragón TV, IB3, i un fum de locals, i alguna despistada del Marroc! Però TV3, eixa no... que adoctrina i no encerten el temps. Tan fàcil que és canviar de canal amb el comandament a distància quan una cosa no la vols veure! Ací, alguns tafaners, quan anava, no miràvem Camal Ou, però a ningú se li va ocórrer demanar que la llevaren. Conste que va ser el mateix PP qui es va carregar la televisió autonòmica quan ja no li va ser útil i hi havia massa coses per evitar als informatius. Ah, però d'això no cal parlar-ne. És aigua passada!

Misteris de l'urbanisme local

Va canviem de tema i anem a una cosa més del terra on vivim... i mai millor dit. Si mireu la imatge que us aportem podeu vore com ja cada vegada el paviment del carrer que va a l'auditori està en pitjors condicions. Però fet pols de veritat. Tot el carrer, des del començament fins a la mar està més que trencat i les llambordes que havien de durar tant, no fan altre que alçar-se i desfer-se. El tros que us ensenyem, a la mateixa entrada del que seria la zona més utilitzada pels vianants, només és una xicoteta mostra del

ve de la p gina anterior

que diem. Si continuem cap a la mar entre zones alçades i pegots no ens ho acabarem. I és que voler fer equilibris d'ús entre una zona de vianants i una que també és utilitzada pels vehicles, sincerament, no porta enlloc. I a les proves ens remetem. La imatge és ben eloqüent i per la resta del poble en podem trobar a cabassos de llocs semblants que comparteixen vehicles i vianants. Quan no s'alça el terra, quan no s'enfonsa. Quan no hi ha un clot, quan no dos. Si vas a peu reps les pitades dels vehicles. Per cert, en esta zona en concret, encara més d'un s'està preguntant la raó per la qual la sortida del pàrquing es va fer per la zona interior, travessant tot l'espai dels vianants, quan si l'hagueren fet per fora no haguera afectat en res. Fins i tot va haver, allà per aquell temps, que algú havia vist uns plànols a l'ajuntament on la sortida del pàrquing anava, com hem comentat, per fora, pel carrer de València. Segurament tenia la seua lògica, no? De tota manera, ja sabem que urbanisme i sentit comú no sempre van de la maneta. Li ho haurien de preguntar al regidor Mañá que, per cert, en aquells temps era regidor d'urbanisme amb el PP de Mundo. Curiositats, veritat?

El clàssic de la setmana

D'imatges com la següent, ja en podríem fer un parell d'exposicions al MUCBE, art pobra o art de reciclatge, seria... N'hi ha un mener! Està clar que sembla una mena de xacra local que no sabem si té parell en els pobles de la contornada. Ens estem referint, com podeu vore a la imatge, a la porca mania que tenen alguns ciutadans (tot i que ens sembla un luxe tractar-los amb aquest apel·latiu), d'utilitzar els carrers, en aquest cas concret les illetes de les escombraries, però per fora, com a deixalleria particular. La veritat és que n'hem tret tantes vegades d'imatges com aquesta que més d'un igual es pensa que les repetim. Doncs ja us podem ben assegurar que no n'hem repetit ni una en totes les Veus que portem. El que és lamentable de la situació no és que això passe tantes vegades, el lamentable és que sembla que, veient que es repeteix cada dos per tres, les nostres autoritats no hi posen remei. Nosaltres només podem denunciar-ho. I així ho fem. Ara, altres, amb els mitjans que se suposa que tenen per a governar, alguna cosa podrien fer, no? I és que el meninfotisme de qui considera la via pública com la seua porquera particular sembla directament proporcional al dels que tenen eines per aturar-ho i miren cap un altre lloc. Entre el regidor de policia i el de la brigada alguna cosa podrien fer, no? Encara que siga instal·lar una càmera perquè els responsables isquen retratats!

Entre dos aigües

Tanquem la setmana amb el debat amb què vam obrir la passada: Susanistas o Sanchistas? I és que ens han arribat proves contradictòries sobre quin és el perfil de la nostra alcaldessa, i la nostra percepció, pel que fa a

aquesta qüestió tan delicada entre els qui manen, allò que diuen ells en el seu argot, "los barones", i la militància de base, o siga els que van votar majoritàriament Pedro, després de la seua travessia del desert. I així, ací us ensenyem una prova fefaent que allò que podríem pensar que la nostra alcaldessa podia nadar entre dos aigües, o fins i tot decantar-se, una mica, cap als Pedristes, podria ser només un miratge nostre. Per què, per a mirall, la foto que us posem, on podem vore a la militant Xaro amb els de "Castelló amb Susana". Certament, amb la foto a la mà no podem assegurar si porta cartell... però sí en quin rogle s'ha fotografiat, no n'hi ha dubte. Ara bé, al principi pareixia que tots eren susanistes i després va passar el que va passar. I és que no te'n pots refiar ni del que veus... amb el photoshop. O si no que li ho pregunten a la Susanita!

Per acabar

Suposem que serà el Lector, a la senyora Garcia, qui ficarà cullerada sobre les curiositats que deixa a La Veu el pas del traductor... quan no es llig amb deteniment el que s'ha traduït. Què voleu que us diguem, fins i tot és divertit... per a una revista satírica com la seua. Jaime Mon per Jaime Mundo, Encert per Tino, Cerda per Cerdà, Cues per Colàs,... són bons!

EL JUTGE PRORROGA 18 MESOS MÉS LA INSTRUCCIÓ DE LA CAUSA PEL MAGATZEM DE GAS CASTOR

text NAT LIA SANZ

El jutge ha decidit prorrogar 18 mesos més -fins a desembre de 2018- la instrucció de la causa en la qual s'investiguen presumptes irregularitats relacionades amb la tramitació de la concessió d'explotació del projecte Castor, el magatzem subterrani de gas de Vinaròs, després de rebre l'informe de l'Institut Tecnològic de Massachusetts.

El jutge accedeix així a la petició del ministeri fiscal, que al maig va sol·licitar l'ampliació del termini d'instrucció de la causa, segons consta en un acte fet públic pel Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (TSJCV). El jutjat d'instrucció número 4 de Vinaròs --que instrueix el 'cas Castor'-- va acordar al gener de 2016 declarar la causa complexa i va fixar un termini inicial d'instrucció de 18 mesos. La causa consta de més de 13.000 folis, respecte dels quals s'ha instruït al llarg de 18 mesos, encara que, segons el magistrat, no pot dir-se que la instrucció es trobe encara

conclusa, tenint en compte que s'ha rebut recentment l'informe de l'Institut Tecnològic de Massachusetts, que està redactat en anglès, i només s'ha tingut accés a les conclusions, redactades en castellà.

Així, en aquest acte s'indica que es fa precisa la traducció de l'informe per a poder efectuar una anàlisi "més profunda" de quins han sigut els motius que han portat als tècnics a l'emissió del mateix.

A més, s'afegit que només després del coneixement íntegre de l'informe es podran determinar les següents diligències instructores que del coneixement del mateix puguin derivar-se i que podrien comportar la realització de noves proves pericials que es considerarien "indispensables" per a esclarir els fets i determinar els presumptes responsables. Així, el jutge decideix acordar la pròrroga de la instrucció de la causa per 18 mesos addicionals, la qual haurà de concloure el 6 de desembre de 2018, llevat que s'estime convenient una nova pròrroga de la mateixa.

LA BIBLIOTECA OBRIRÀ ELS DISSABTES DEL MES DE JUNY PER ALS EXÀMENS

text AJUNTAMENT BENICARLÓ

Amb l'objectiu de facilitar l'estudi en època d'exàmens, la Biblioteca Manel Garcia Grau obrirà els dies 3, 10 i 17 de juny de 10.00 a 13.00 hores. La voluntat de la Regidoria de Cultura és poder ampliar el servei a tots els dissabtes de l'any.

L'Ajuntament de Benicarló ha decidit ampliar l'horari d'obertura de la Biblioteca Manel Garcia Grau de cara als exàmens finals de la universitat i de l'institut. D'aquesta manera, durant els dissabtes 3, 10 i 17 de juny, les portes de la Biblioteca estaran obertes des de les 10.00 a les 13.00 hores, per tal que els joves que vulguen puguin estudiar en un espai públic i adequat.

El regidor de Cultura, Josep Barberà, ha apuntat que «són molts els joves que durant el mes de juny incrementen les hores d'estudi i necessiten un espai adequat» i ha remarcat que «amb aquesta ampliació d'horari els oferim la possibilitat de quedar-se a Benicarló, sense necessitat de traslladar-se a les biblioteques universitàries».

No obstant això, el regidor ha reconegut que «actualment la

Biblioteca té necessitats de personal que ens impedeixen obrir tots els dissabtes de l'any» però ha assegurat que «estem treballant per tal d'ampliar la plantilla i oferir un millor servei».

Actualment, la Biblioteca obri de dilluns a divendres, ininterrompudament, de les 9.00 a les 20.00 hores.

LA BBC DE BENICARLÓ ORGANITZA LA I RUTA GINLOVERS

text i fotos ABBC

Mertxe Olaria, de La Terreta, guanya el primer premi amb el seu GinTerra.

L'Associació Benicarlanda de Bars i Cafeteries, més coneguda com la BBC Associació, segueix engegant atractius projectes amb la finalitat de dinamitzar el sector de la ciutat i aconseguir més públic en els seus establiments, que s'han guanyat a pols la seua fama gastronòmica.

La I Ruta de Ginlovers, ha estat organitzada pel Bartender Toni Tallés, del Candil Bar&Drinks i membre de la associació. La ruta es realitzarà durant quatre caps de setmana consecutius a partir del passat dijous 18 de maig.

El primer concurs de GinLovers va comptar amb professionals del sector com Manu Llorens, Head Bartender

de Druida Bar&Drinks d'Onda, Jesús Martínez, Head Bartender de Canalla de Castelló, Toni Peñaraja, gerent de Citric Gourmet i David Traver, professor de l'Escola d'Hostaleria de Benicarló per a compondre el jurat. Tots els participants van realitzar en públic la seua proposta de GinLovers resultant com a guanyador el GinTerra de Mertxe Olaria, propietària de La Terreta "Tragos & Mossos". El segon premi va ser per a GinRayfePremium de la Taverna RAYFE i el tercer per a la Cervceria Babilón amb Eltercer.

A l'atractiu nocturn d'aquesta iniciativa, cal afegir la proposta de "Tastet Km0" amb la qual la associació pretén donar protagonisme a productes de proximitat i de temporada. En els diferents establiments es podrà degustar, el pròxim 15, 16, 17 i 18 de juny, per sols 2,50€, un "tastet", que inclou beguda i tapa amb cireres. Sens dubte unes propostes refrescants les que ofereix la BBC que no et pots perdre.

'POSA'T EL CINTURÓ'

text i fotos ABBC

Les activitats del mes dedicat a les persones amb diversitat funcional s'han centrat avui en la campanya 'Posa't el cinturó', una iniciativa de Cocemfe Maestrat amb la col·laboració de la Policia Local de Benicarló per tal de sensibilitzar els conductors de la importància de portar el cinturó de seguretat.

Amb el lema 'No canvis de rodes. Utilitza el cinturó de seguretat', els membres de Cocemfe Maestrat, acompanyats dels agents de la Policia Local de Benicarló, han estat esta setmana aturant els vehicles en l'encreuament entre el carrer de leclia i el carrer de César Cataldo per tal de sensibilitzar els conductors de la importància de portar el cinturó de seguretat. Els representants de l'associació han repartit material didàctic i han informat els conductors de les conseqüències de no portar el cinturó de seguretat.

La campanya forma part dels actes organitzats amb motiu del Mes dedicat a les persones amb diversitat funcional, a través del qual s'han organitzat en les últimes setmanes exposicions, xarrades, activitats esportives o jornades d'animació. Per al proper cap de setmana quedarà encara la representació de l'obra «Pavelló n.6» a càrrec del grup de teatre d'Afanias (3 i 4 de juny), i el V Certamen de Ciclisme Adaptat Ciutat de Benicarló que tindrà lloc diumenge 18 de juny.

COROMINES, TINENÇA

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Avui faré un article optimista. Perquè sí. Com deia Ovidi, perquè vull. I perquè de vegades una sèrie de conjuncions et donen peu a percebre aspectes positius entorn teu.

Entre dijous i dissabte de la setmana passada va tenir lloc el congrés "Joan Coromines i el País Valencià", a Vinaròs, Benicarló i Rossell, organitzat per l'Institut d'Estudis Catalans, Maestrat Viu i l'Ajuntament de Vinaròs. Ben cert que era un esdeveniment per a especialistes, en concret per a filòlegs. Hi participaven estudiosos de primer nivell, veritables patums de la filologia com Emili Casanova, Germà Colón o Joan Veny, entre molts altres.

No vull entrar ara en qüestions especialitzades, en primer lloc perquè jo tampoc n'estic a l'alçada. Però sí m'agradaria transmetre que en les diverses conferències i ponències que vam tenir el privilegi de poder escoltar hi bategava un sentiment comú: l'estima més profunda per la llengua i per tot allò que significa. Molta gent de Benicarló no sap qui era Joan Coromines, que dona nom a un institut del poble: un lingüista eminent, de l'escola clàssica, que va xafar tot el territori on es parla la nostra llengua, que coneixia tots els mots, on es deien, d'on provenien. Tot marcat per una profunda estima pel país, que ell identificava radicalment amb la llengua.

L'herència de Coromines va ser ben present en els tres dies del congrés. Detallats llistats de noms botànics; relacions personals entre filòlegs vocacionals que es coneixien el territori i els parlars pam a pam; evolucions curioses de topònims ben diversos; parlars oblidats per l'oficialitat que representen una manera d'entendre el món. Un país sencer, en definitiva. Tot això ens va anar filtrant a poc a poc.

Diumenge, vam participar de la X Marxa Senderista per la Tinença, entre Bel i la Pobla de Benifassà. Xafar el territori, els pobles, els camins, les muntanyes: la millor manera de conèixer el teu país, això ho sabia bé Coromines, que era un gran excursionista. Impregnar-se dels noms: Mas de la Borja, Serra de la Creu, l'Ereta de Bel, Mas de n'Insa, Ombries del Preguntó. Entendre la proximitat real que hi havia entre els pobles, des de dalt de la serra. Comprendre moltes coses de la història d'aquests pobles agrests, ara mig oblidats. Tornar a casa amb els ulls plens de pins, carrasques (quin carrascar a la Solana de n'Insa!), serres, avencs, valls, moles, voltors. Tornar cansats però plens de país.

Sí, no va estar un mal cap de setmana. Teoria i pràctica de la llengua i el territori. De les sales de conferències a les senderes i els masos. La satisfacció que ací mateix es perpetren iniciatives com el congrés sobre Coromines i la marxa per la Tinença, aparentment molt diferents, i en realitat tan pròximes, tan complementàries. Tot plegat, ho reconec, m'ha fet sentir optimista. Estem vius.

VI CONCURS DE DIBUIX “COLLA DE GEGANTS I CABUTS DE BENICARLÓ”

text COLLA DE GEGANTS I CABUTS

Per sisena vegada consecutiva la Colla de Gegants i Cabuts de Benicarló organitza el concurs de dibuix que servirà per a escollir els cartells anunciadors de la XXVII Trobada de Gegants i Cabuts que es celebrarà el 29 de juliol.

En l'edició d'aquest any s'ha decidit fer un gir al concurs i la primera fase sortirà fora de les escoles. Així, el dissabte 3 de juny a la plaça de Sant Bartomeu, i amb la presència de les figures que formen part de la imatgeria popular benicarlanda, els xiquets i xiquetes que vulguen participar del concurs i realitzar un dibuix podran fer-ho a partir de les 17 h fins a les 20 h. En cas de pluja, l'acte passarà a realitzar-se amb tota normalitat als baixos de la Cambra Agrària. Aquesta novetat pretén que els més menuts puguen tenir els gegants i cabuts com a models i d'aquesta manera poder dibuixar-los amb més detall. A pesar d'aquest canvi, el model de categories del concurs no es canvia i es mantindran les categories amb la següent classificació:

- Categoria A: 2n – 3r d'Educació Infantil
- Categoria B: 1r – 2n d'Educació Primària
- Categoria C: 3r – 4t d'Educació Primària
- Categoria D: 5è – 6è d'Educació Primària
- Categoria E: 1r – 2n d'ESO

Pel que fa a la segona fase, seguirà sent com ha sigut les cinc edicions anteriors amb una exposició a l'Edifici Gòtic que comptarà amb la votació popular corresponent. Aquesta exposició es realitzarà del 15 al 25 de juny i el veredict que surta serà els cartells anunciadors de la trobada que es realitzarà al juliol.

CONCURS DE DIBUIX RÀPID

Dissabte 3 de juny

Horari: 17 a 20 h

Lloc: Plaça de Sant Bartomeu
(En cas de pluja es realitzarà als baixos de la Cambra Agrària)

Edat: 4 - 14 anys

Vine i crea el teu cartell!

Organitza: Colla de Gegants i Cabuts de Benicarló

Col·labora: Regidoria de Cultura

Foto: Oscar Nés
Edició: Gemma Millà

El dissabte 3 de juny a la plaça de Sant Bartomeu, els xiquets i xiquetes que vulguen participar del concurs i realitzar un dibuix podran fer-ho a partir de les 17 h fins a les 20 h.

7é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

el tempir

RAIMON, UN COMIAT PLE DE FORÇA

Fronteres

text JOAN HERAS

Des del meu seient del primer pis d'un Palau de la Música de Barcelona que es va omplint d'un públic que hem vingut amb la seguretat –potser l'única seguretat- que gaudirem d'una nit especial, repasso l'arrelament d'alguns dels dubtes que em defineixen. Penso, per exemple, en les profundes esquerdes que malmeten el caràcter simbòlic i referencial d'aquest lloc com a fonament clau de la cultura catalana –els noms de Millet i Montull, les voluntats de seguir amagant els tripijocs de comissions i fugides de diners que van alimentar il·legalment el partit que va governar a Catalunya durant més de dues dècades- i com de ridícul ha esdevingut la voluntat hagiogràfica d'un personatge com Jordi Pujol que va fer dels fets del Palau un exemple de compromís amb el país –un país que ha anat espoliant, desballestant, corrompent des de les estructures del poder. I sí, jo dic no, jo dic no, perquè nosaltres –o alguns de nosaltres- no som ni volem ser d'eixe món. I penso, també, en certs records d'infantesa i de joventut que he retrobat en les butxaques d'uns pantalons vells –perquè la meua mare també ho guardava tot- i ressegueixo el batec d'un carrer sense asfaltar, amb nens que hi jugàvem i vells que miraven passar el temps, en aquell barri popular, treballador, d'una ciutat que encara es movia a cop de teler. I, en fi, retrobo alguns diumenges en què el nostre oncle ens portava aquí, en aquest temple del modernisme, per poder aprendre a gaudir de la música amb tota la seva plenitud.

Els aplaudiments reben amb entusiasme un Raimon obertament feliç que, molt ben acompanyat amb els seus quatre músics, de seguida ens convida a passejar –amb tots els colors del verd i amb un roig intens- pels compassos que, com un perfecte rellotge d'emocions, van dibuixant, cançó a cançó, el seu paisatge artístic. Amb dues novetats –una nova reflexió sobre el pas del temps i una exquisida i bellíssima *napolitana* dedicada, és clar, a la seva estimada companya de viatge per la vida- i un bon grapat de cançons de totes les èpoques i temàtiques, Raimon ens ensenya que la vida es dibuixa damunt el traç fi d'uns llocs -Xàtiva i el seu carrer Blanc, els carrers de València per on passeja sol i on retroba el mestratge imprescindible d'un Fuster o un Estellés o un Alfaro- d'uns noms essencials –la mare tot cantant-li cada 1 de maig una versió pròpia de la *internacional*, els amics amb qui has compartit passejades durant les llargues nits d'estiu, els grans poetes que han construït un immens patrimoni de paraules essencials, aquell referent de la lluita antifranquista que ha conegut sempre igual com ara- i de moments –aquell 18 de maig a la Villa o quan l'amor se'n va al seu país d'Itàlia. Un grapat de cançons que, com una pluja suau però intens –que en aquest cas sí

que sap ploure- va xopant d'emocions les nostres ànimes i fa que ens sentim cada vegada més units, més feliçment units, amb el cantant i amb tot un Palau que batega amb ell. Xops de cançons, d'unes cançons que s'articulen i de vegades s'emmirallen en la consciència dels propis orígens (qui perd els orígens perd identitat), la determinació del pas del temps, els records i els dubtes i la força de l'amor (l'amor a la mare, a la dona, als amics, als artistes, a la llengua i a la terra) fan que gaudim a fons d'un espectacle ple d'esplendor i de comiat.

La part oficial del recital es tanca amb *Com un puny*, sens dubte una autèntica meravella, una bellíssima cançó d'amor que, alhora, incorpora uns versos d'Ausiàs March a la manera d'homenatge sincer. En aquesta imatge –aquest gest del puny com a símbol- s'hi concentra tota la força d'un cantautor que entrellaça amor i lluita, desig i força, esperança i neguit. Perquè en aquest cloure's com un puny quan l'amor els empeny a sentir-saber junts hi ha, probablement, l'única seguretat que desarreia dubtes, hi ha tota una energia renovada per poder seguir endavant en la lluita per la vida, pel record, per la consciència de la pròpia dignitat, aquesta lluita que és llarga, que neix en un silenci antic i molt llarg i que és una lluita sorda i necessàriament constant.

En l'apartat dels bisos, l'esclat és ja impressionant. *Veles e vents*, *He mirat aquesta terra*, *Diguem no*, *Jo vinc d'un silenci* i, per tancar definitivament el concert, un *Al vent* cantat per tothom. Un *Al vent* que ens diu adéu però que ens deixa un grapat immens de cançons que ja parlen de nosaltres, que ja són una part inesborrable i precisa del nostre paisatge personal. Un bon grapat de cançons, doncs, que formen part de la nostra manera d'entendre i de veure la vida i el món. Gràcies, Raimon, per aquest comiat tan ple de força.

TROFEU AQUÀTIC A CASTELLÓ

text i foto CNB

El passat cap de setmana, 27-28 de Maig, es va disputar el trofeu aquàtic, a la piscina olímpica de Castelló.

El Club Natació Benicarló, dirigit per Myriam Martínez i per Lucia Vicente, va presentar un equip de 17 nedadors: Marina Segura, Raul Carbó, Gemma Labèrnia, Gemma Rillo, Dídac Saura, Sergio Saura, Alberto Añó, Blanca Pérez, Ester Segura, Clara Salvador, David García, Oscar García, Júlia Barrachina, Laura Jiménez, Laura Verge, Sara Veà i Maria García.

En conjunt, varen tindre una bona actuació en aquest retrobament competitiu amb la piscina de 50 metres. Va haver millores significatives de marques personals i noves mínimes.

Com a actuacions més destacades de l'equip benicarlando s'han d'esmentar: la gran marca de Júlia Barrachina, als 100 esquena, 1.07.55 E, que, a més a més, de ser mínima nacional de l'any superior, és nou rècord del club natació Benicarló i li va suposar aconseguir la medalla d'or a la prova;

la medalla de plata de Gemma Labèrnia, als 50 braça; uns importants 100 lliures de Sara Veà, amb 1.04.80 E, raspant la nacional aleví; uns molt bons 200 estils de Maria García, que va rebaixar de llarg la seua millor marca a la prova; la treballada mínima autonòmica de Clara Salvador, als durs 200 papallona i les bones marques de Raul Carbó, als 50 braça; de Dídac Saura i Sergi Saura, als 50 papallona i de David García, als 400 lliures.

CONCENTRACIÓ AUTONÒMICA BENJAMÍ EN VALÈNCIA 27.05.2017

El nedador benjamí del club Natació Benicarló Gerard Labèrnia de 12 anys va ser convocat, pels tècnics de la federació valenciana de natació, per a participar en una concentració dissabte 27 de Maig a les instal·lacions del centre de la Petxina de València.

A la concentració, participaren els nedadors més destacats de la categoria benjamí de la comunitat.

Als joves esportistes se'ls varen fer medicions antropomètriques i diverses proves físiques i de nado.

AIXÒ JA RUTLLA

text VICENT T. PERIS

Tal i com vaig prometre la setmana passada, avui parlaré de futbol. De futbol del bo, del nostre futbol, del que a tots ens hauria d'interessar i no del que es viu a centenars o milers de kilòmetres de casa nostra. Entenc i comprenc que tot plegat és inevitable, perquè el futbol galàctic aixeca passions que són ben atiades pels mitjans de comunicació de masses que ens manipulen i ens fan veure allò que econòmicament més els interessa. La religió, que segons Karl Marx és l'opi del poble, ha trobar un bon soci amb que compartir aquest dubtós honor. No hi ha dubte que el nou opi del poble és el futbol, que embadaleix les masses i fa que no hi haja cosa més important que la lesió de Cristiano o les caguetes de Messi. Fins i tot el món de la premsa rosa ha penetrat amb força dins de l'esport fins a uns extrems difícilment imaginables fa una vintena d'anys.

Davant d'això nosaltres, humils cronistes de l'actualitat d'un modestíssim club local, poc tenim a fer. Segurament és una guerra perduda i poc a poc els aficionats aniran deixant d'anar als camps de futbol dels equips modestos per a asseure's a la seua trona favorita, amb una televisió de la màxima qualitat. Allà es passaran tots els caps de setmana, absolutament abduïts per la tecnologia, mirant partits i més partits de futbol sense solució de continuïtat, bramant als jugadors o als àrbitres sense que ells se n'adonen. Cridaran els gols al saló de casa i faran botifarres al crac rival quan fallarà un penal o una clara ocasió de gol. I així es passaran les temporades, els anys i el temps amb una vida sedentària i virtual. Tot plegat tan trist com real.

Per això, la via d'escapament que tenim els que estimem el nostre futbol local, que ens permet sortir al carrer, conversar

amb altres aficionats, passar una bona estona de futbol vivint amb total intensitat aquest món, no és altra que pujar al nostre municipal. És bonic guanyar, però no és aquest el principal objectiu dels que pugem a gaudir del nostre equip. Perquè anar a vore el CDB els diumenges és anar a viure el futbol, a sentir els teus colors, a gaudir de d'emoció de vore l'equip del teu poble, amb tota la seua modèstia i la seua grandesa. Si guanyem, guanyem tots, i si perdem ens entristim una mica, però no deixem d'ovacionar els nostres jugadors per la seua entrega i el seu esforç. Val la pena escoltar l'himne que, al anys vuitanta, va compondre Josep Igual per a adonar-nos de les virtuts i la manera de vore el futbol que ha de tindre el nostre estimat club.

Ara amb la rabiosa actualitat. Aquets dilluns es va fer oficial el nomenament del nou entrenador del CDB i el seu ajudant per a la temporada que comença ben aviat. Es tracta de Jordi Cardona i de José Antonio Ortiz, conegut con "Chiki". Cardona es va formar com a porter a les categories inferiors del València, Llevant i Benicarló, i com a aficionat al Benicarló, Vinaròs, Sant Jordi, La Sénia i La Cava. La seua trajectòria com a entrenador és més aviat curta, i potser això siga vist com una dificultat. Però Jordi té moltes ganes, coneix el futbol comarcal i comparteix la manera de treballar del CDB. Ortiz és, bàsicament, Coach certificat per l'ICF, Màster en PNI i màster en lideratge i creixement personal per la UB, així com expert en estats emocionals.

Espero, i no tinc cap motiu per a dubtar-ho, que serà un magnífic cos tècnic, amb una plantilla que, segurament, mantindrà l'esquema de la temporada passada. Ara falta perfilar l'equip i anar parlant amb els jugador per tal de veure les seues intencions i si volen compartir aquesta nova aventura. Tots dos estan molt il·lusionats i sembla que tenen les idees prou clares. Des d'aquestes pàgines, els desitgem, el papa i jo, tota la sort i que la temporada que comença estiga plena d'èxits.

CICLISME: ISABEL BALAGUER EN LA COPA D'ESPANYA CELEBRADA A MÚRCIA I CALP

text i foto VICENT FERRER

Doble cita de la Copa d'Espanya de fèmines amb la disputa, el dissabte, del Trofeu Roldán, en Torre Pacheco (Múrcia), amb un recorregut pràcticament pla amb tres voltes, per a la categoria júnior.

La benicarlanda Isabel Balaguer de l'equip Frigorífics Costa Brava de Sant Feliu de Guixols, tornava a fer una gran carrera finalitzant en vint-i-unena posició en una prova en la qual el

jutge de la carrera va ser el vent, propiciant la formació de ventalls, trencant l'escamot en diversos grups, que va fer que acabaren menys de la meitat de les ciclistes que van eixir.

El diumenge, la prova de Calp, va ser tot el contrari, una prova de muntanya i que d'eixida tenia el primer port amb rampes del 15 al 20 % de desnivell, cosa que va provocar l'eliminació de moltes ciclistes abans de la meitat de la prova fent que arribaren a meta molt poques. Isabel també va haver de pegar la volta sense poder acabar.

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

- Còpies de tot tipus i tamanys
- Llibreria General i Musical
- Papereria

Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
 Tel.: 964 475 698
 e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

L'ALEVÍ MASCULÍ DEL CLUB BÀSQUET BENICARLÓ CAMPIÓ AUTONÒMIC DE LA PRIMERA ZONAL

text VICENT FERRER

foto CB BENICARLÓ

Després de l'ascens del Sènior Masculí a Primera Divisió i el subcampionat Preferent de les Infantils, el Club Bàsquet Benicarló segueix sumant èxits aquesta temporada. Dissabte passat, l'Aleví Masculí es va proclamar campió autonòmic de Primera Zonal després de derrotar a la final a l'Alubasket.

Els jugadors benicarlandos van vèncer als alacantins, en la final disputada a Mislata, per 51-23, gràcies a un parcial de 16-0 en el cinquè període que va decidir el partyit. Final perfecte a una temporada en la qual aquests jugadors no han conegut la derrota en competició oficial. A més, Jesús Balagué va ser triat millor jugador de la final.

D'altra banda, l'Infantil Masculí Roig va eliminar en semifinals al Xirivella i jugarà la final de Segona Zonal contra el Torrent B, el pròxim 3 de juny, en la localitat d'Ondara

(Alacant).

Finalment, destacar que aquest cap de setmana es va disputar a Peníscola el Torneig Bàsquet Oci Experience. Es van proclamar campions dos equips del Club: l'Infantil Masculí A i l'Infantil Femení, respectivament, i subcampionat el Cadet Masculí.

